

ZENSKÁ HLÍDKA.

ŘÍDÍ M. BUREŠOVÁ.

Prostřednictvím paní Kulíkové ze South Omahy, vděčně jí za to děkujeme, podařilo se nám získati v Arné S. z Prahy v Čechách vzácnou dopisovatelku, jejíž příspěvky všechny vás budou zajisté nemálo zajímati. Zde přinášíme první:

Arna S. z Prahy. — Ráda bych zde uvedla laskavým čtenářkám kratičký příběh ze života své milé, nezapomenutelné přítelky Heleny tak, jak zachoval se mi ve vzpomínkách. V mnohém pak nápomocny jsou mi dopisy a různé poznámky, které co jediné a drahé relikvie po zesnulé před našim družce mi zůstaly.

Před několika léty žila jsem s Helou v útulné vesničce v rozkošném kraji plzeňském. Tehdy na počátku února pořádán v blízkém městečku ples, k němuž zvána přední společnost; na venkově všeobecně nazývají ji "smetánkou". Seznání i mnozí z okolí.

Již měsíc napřed nebylo o jiném hovoru, než kdo ze zvaných bude as přítomen a jakou která dáma si zvolí toaletu; páni již zamouvali se na ten či onen tanec a mladé dívky záměly plně hlavou starostí, budou-li hodné tančiti a přijde-li, jak mezi sebou říkají, také — On!

Chystala jsem se také na onen večer, puzena jsmou zvědavostí, čím se as takový venkovský ples liší od velkoměstských. Hela nechtěla zprvu ani na mé domluvy zmíněného se súčastníti, dokládaje, že nemá právě pohotovost úboru, kterýž by požadavkům podobného plesu vyhovoval. Konečně přece dala si říci v den plesu, provázeny jsmou gardedámu a zahaleny v kožichy a šály, usedly jsme do velkých saní podoby labutě, tažených dvěma bujnými vránky, při jejichž sebe menším hnutí rolničky příjemně zazvonily. Konečně naložena velká krabice s naší plesovou toaletou, ještě přání "dobré zábavy" od těch, kteří doma zbyli, a saně daly se v let.

Byl krásný tehdy večer a ta nádherná jízda lesem! Snih na umrzlé, dlouhé silnici a ve větších stromů bělal se v záři měsíce a na jasném nebi miliony hvězdíček trpytily se demantovým leskem. A měsíc, ten čerťák, usmíval se na nás do saní, jsa si snad vědom toho, že on je mezi těmi nesčetnými nebeskými světélky největší a nejmocejší, kdežto my že sotva budeme moči tam v té plesové nádhře jemu se rovnati.

Nedálo se, že by si také Hela všimla jeho výsměchu. Schoulená v koutku saní, zamýšleně zírala do prázdna. Snad její ohasl rolniček, jenž nesl se lesním tichem a kouzlo krásného zimního večera okoulelo její mladou duši v sladké uvolnění? Či snad chvěla se i v její mysli otázka, přijde-li na dnešní ples též "On"?

Ano, milovaly se ty dvě bytosti celou silou mladé, čisté lásky, a osobně neznaly se. Nestálé zimní počasí i dlouhá, nepohodlná cesta byla na překážku k jejich osobnímu sblížení; a tak po delší čas jen telefon a časté dopisování bylo jediným sprostředkovatelem jejich oba- polných vřelých citů. Až dneš!

Po jednohodinové rychlé jízdě dojezdy jsme na místo. Celá řada prázdných saní dováděla již přítomnost mnoha hostů. V bytě ještě známé tamní dámy jsme se přestrojily a v průvodu naší gardedámy jsmu jsme došli do sálu.

Byla jsem v pravdě překvapena. Dámy samy hedváh a krajka a páni v hezavádných úborech plesových. Věru nebyti pančků malého sálu a trošku si přemastně jeho dekorace, myslila bych, že jsem na některém z našich městských plesů pražských.

A Hela? Zprvu stála tu trochu zaražena, upíraje oči v před do sálu. Náhle však vyjmenil se její smích a hluký úsměv pohrával jí kolem rtů. Nepokrytě postřehla tu v hrozdě mladých mužů toho, k němuž uskla se celá její srdce mysli. Poznala jej za dle fotografie, kterou krátce předtím přinesl byla od něho poštou obdáv.

Všimla v duchu Hela ještě dnes, jak byla zastavená v lehoučkých, bílých kůžichách, se svítivou stou-

kou ve tmavé, kučeravé hlavince a bílými střevíčky na útlých nožkách. Jak andělek — celá bílá! A přece nemožno o její tváři říci, že by snad byla vynikala zvláštní krásou. Ne, ale dívky v takovém věku zajisté kráší nejvíce mládí. A pak ty oči Hely! Tak hluboké, nevyzpytatelné! Nědky zdálo se čísti v nich nezměrný zármutek a bol, jindy zas dětskou veselost a radost ze života. I ten její zvláštní, milý úsměv, jen jí vlastní, dořádal celému zjevu jejímu svěží, divě roztomilost.

V sále byly jsme záhy celou společností spozorovány a po vzájemných pozdravech a úklonách opustily jsme gardedámu a vmyslily se do skupiny mladých dívek a směhu i hovorů nebylo konce.

Konečně zahrán jeden ze známých, lahodných valčíků; všichni pustili se do tance. Před Helou ukláněl se mladík as sedmadvacetiletý opravdu mužné krásy. Viděla jsem, jak jeho zrak stápl se v oči její, zřela jsem jich úsměv, plný štěstí. Jen několik málo slov vyměněno a již i oni zmizeli v davu tančících. Pozornost všech nesla se k nim. On býval všude a vždy touhou dívčích srdcí a i starší dámy videly v něm milého a zábavného společníka. A teď Hela, dívka jim úplně cizí, upoutala zcela jeho pozornost. Marně ostatní dívky sladkými úsměvy a toužnými pohledy vábily jej k sobě, on toho ani nepozoroval, nebo snad viděti nechtěl. Jen tehdy, když si jiný tanečník odváděl Helu v kolo, pak teprve jen jakoby ze slušnosti provedl některou známou dívku z předních řad, ale za krátko viděti jej bylo zas ve hloučce jeho přátel roztržité se bavícího, jak své zraky toužebně do sálu upírá.

Mladé dámy s nenávisť sledovaly malou vetřelkyni, která je oloupila o jednoho z nejhezčích a nejmilejších tanečníků, a muň pak záviděno bylo, že mi věnuje více pozornosti než o statní. Ano, bavili jsme se spolu živě, vždyť mohl se mnou mluvit i Hela!

Ona, jak lehoučky obláček vznášela se po sále a teprve o půlnoci při přestávce přišla mezi nás s tvářemi od tance zardělými, se štěstím v zářících očích. Vyskytli se mnozí, kteří ji pro tanečnicka jejího skládli, a ona pak, aby zakryla své rozpaky, skláněla občas svou hlavinku nad dvěma krásnými růžemi, jakoby je líbala. — Byly od něho! — Po večerí tančena ještě beseda, čtverylka a několik valčíků. Konečně pak pomýšleno na návrat k domovu. Nerada se Hela loučila s mistrem, kdež prožila tak sladké chvíle. Leč nie na světě netrvá věčně.

Náš saně předjely a v malém okamžiku připraveny jsme byly k odjezdu. Mezi jinými i tanečník Helin ji k saním doprovázel. Ještě několik tichých slov a krátký stisk ruky a vraněti uháněli s námi do jasné noci.

(Dokončení příště.)

T. Hodková, Wolbach, Nebr. — Čtená poradatelko a milé družky: Jelikož velmi ráda čtu dopisy, ať již jsou z kterékoli strany a jakéhokoliv významu, proto dovoluji si též napsat pár řádek do Ženské Hlídky stran vřehovky dítek, jak jste, čtená poradatelko, naznačila. Přijeli jsme sem před jedná a půl rokem z Baltimore, kde naše dívky navštívily školu-katolickou školu. Nejstarší hoch tam školu prošel, ale děvčata ale chodí jen do anglické školy. Český umějí všichni číst i psát, poněvadž mimo školu školy jsou jen české knihy a doma jen česky mluví a tak nám po starosti, že česky zapomenou. Není mým úmyslem některé rodice napomínati. Každá si vychovává podle své metody. Ale souhlasím pravdou je, že dobrá podivina jsou rodice, kteří, jakli se naše mládež odnárodňuje. Milé družky, na nás matkách nejvíce záleží, bychom přebývaly alespoň doma s našimi dětmi, aby se naučily česky a slyšely českou řeč. Četla jsem dopis z Wolbach, Neb. Velmi se mi líbí, že obstarává, než psát pravdu. Na ostatní pravdu, že jest hluboká vinnou matky, že dívky naučily by křesťanské národní písně, které mají rodice v přehledu opěvati. Již dříve naučila opěvat všechny české ná-

rodní písně jenom po večerech. Ve dne málokterá z nás má čas. Jak to pak jistě každou matku potěší, zpívají-li miláčkovi, co jsme mnohé slyšely ve drahé české vlasti! Jsem jista, že okřeje te po celodenní lopotě při zvuku českých písní a pak dítkám vypravuje o českých vesničkách a městech. Jistě, že každá hodná o české vlasti víte a uvidíte, jak budou dítky pozorně naslouchat. Alespoň já jsem tak přesvědčena. Počasí máme zde velmi krásné, takže si mohou zvláště farmeři polní práce všechny vykonat. Děkuji vám, družky, za všechny ty výtečné recepty, které s dychtivostí shírám. Lituji, že sama nemohu podat nějaký. V městě, kde si musel člověk vše koupit, nie si sám nemohl vypěstovat, tak se to nevyplácelo. To se vše laciněji pořídilo hotové. Ovšem, nebylo to vždycky první chuť, ale muselo to stačit. Prosim, čtená poradatelko, opravte mé chyby, ovšem, neometne-li se tento dopis v bezedném koši. Končím se srdečným pozdravem na vás všechny, milé družky a čtenářky Pokroku Západu.

(Pozn. red. — Paní T. Hodková z hloubi srdce děkuji za dopis, jenž skutečně ukazuje, že stává možnosti udržeti zájem o českou řeč, nejsou-li rodice sami lhostejní a pohodlní. Obsah vašeho dopisu mně připomíná moje miláči. Jsem zde v Americe rozená, ale mohu se přiznat, že je málo českých národních písní, které bych já nebyla zpívala. Právě zpěvem se dá u dítky získati zájem k české řeči. Vždyť naše národní písně jsou tak krásné a významné. Kéž by více matek, takto jednalo jako vy! A píste jen častěji. — Poradatelka.)

B. Novotná, Denton, Nebr. — Milé polusestry: Přicházím mezi vás ještě v tomto sklonku léta. Vše v přírodě nám již značí, že léto odumírá. Zpěv plaetva umklá a jakou odměnou se všem léto odměnilo za neuvávnou práci? Zůstane to dlouho v paměti. A tak jest tomu, draží, i s lidským životem. Kdy již nás dávno nebudě, přece naše skutky dlouho, předlouho v paměti lidské utkví. Mnohý si pomyslí, že jest to bezmysl. Co pak takový jednoduchý člověk! Přijde a odejde ze světa a zase jak by ho nikdy nebylo! Ale jest to velký omyl, neb jsme si všichni stejně rovni a jsme jednotlivými články v celém řetězu. Není to jen slavné jméno, jež památku zanechává, ale i jméno každého jednotlivce v pokolení. Proto my ženy jsme všechny vynikající, i kdyby nás tu více nebylo po celá staletí. Naše činy dobré budou v potomcích a otevo jméno bude s nimi. Proto se vynasnažme, bychom nemarňily život strpčováním si je jeden druhému hrubým zacházením a ještě hrubšími slovy. Nie to neprospěje, jen život to strpčuje a národ snižuje. Pro příští pokolení a pro památku mělo by zůstat vždy vědomí, bychom se raději bavili krásnými vzpomínkami, které vše obveselí, jak paní Kulíková ze South Omahy psala. Leč běda, že se mnozí tak rádi baví sprostými a nestydatými klepy bezúčelnými. Méně mluvmě a vždy raději více dobra činně a odpuštějme si. Minule jsem nhlila, že vám povím více o Tobias, kde jsem byla přátelsky pohostěna u paní Pineové, kterou jsem znávala z dívčích let. Po celou řadu roků jsem o ni neslyšela, až tu jsem se s ní sešla k svému velikému překvapení. Seznala jsem i pí Annu Macháčkovou a její 3 hezounké dítky. Rovněž i s paní Babusou, dědečkem, jsem se seznámila. Nikdy jsem ho osobně neznala. Pouze jeho jméno bylo mi známo před léty z okolí Wilber. Velice se potěšil, že se sešel s útočníkem na to mužské povolání, což přý si již dávno přál. Myslí si, že zajisté jsem pravým spáskem skutečnosti: a že by si ně- co pověděl. Tak se stálo, že a hospodářský dílniček své vyjádřil, ale všechna otvarka byla ta tak, jak mně viděl, tak jako i u jiných již se stalo. Na prvo však nezapomněl a sklonil mi ušně, za což jsem mu poděkovala. Jeho paní manželka, upomněla to starost a mi- la osoba, velkou práci si v onom obla, že má naše hovárka. K jí- dlu mi přinesla, co jen si mohla poskytl. Velice jsem se potěšila, protože jejího přátele a celé domá-

nosti. Stavení mají velice vkusně zařízeno. Neopomenula mne pozvat, abych zůstala přes noc. Nemohla jsem však její žádosti vyhověti a to proto, že i paní Pineová si přála, bych před odjezdem u ní přenocovala, čemuž jsem vyhověti musila. Nikdy na ty lidičky nezapomenu, jak přátelsky mě utlily. Všem za to děkuji ze srdce a jsem tomu tak ráda. U- přimnost lidu činí život krásným každému. Přála bych si, abych i já mohla jim někdy tak pěkné vzpomínky nechystat. Oni mi je nechystali. Minulou neděli jsem dostala příležitost setkat se s paní Václav Trousilovou v Crete, která tam v automobilu přijela s manželou. Dovezla jsem se s nimi do jejich domova k Hallam, Nebr. I u nich pěkně jsem byla pohostěna a pak jsem navštívila svoji bývalou přítelkyni, paní Josefu Pechoučkovou a potěšila jsem se s celou její rodinou po 4 letech. Přes cestu pouze jsem si zašla podívat se na svůj bývalý domov, ve kterém jsem se pro- vrdala a v němž jsem 4 dítky téměř odechovala a celých 13 roků tak smutný život vedla. Každý krok mně připomínal bol a byla jsem jako na žhavém uhlí. Všude v trávě jakobyh hlavičky dítek viděla. Velice jsem si vždy toho domova vážila, ale vždy nějaká zatmělá hrůza počítu mně pronásledovala jako hluboká a černá propast, odkud nebylo žádného východu. Velice ráda jsem byla před 4 léty, že již po tolika letech jednou počtím vše jinak. Tytéž počty jsem měla opět, když jsem tam chodila dne 12. září při vzpomínce na svůj trnitý život, jaký jsem vedla po tolik roků svých nejkrásnějších let. Odtamtud jsem jela na návštěvu ku své sestře, pí. Vokotnové, kde jsem veselá a těšim se mezi rodinou a svými dítkami, obzvláště u své jedině dečrušky, s kterou jsem se 9 neděl neviděla. Poslala jsem jim stručný dopis, že k nim přijedu. Oni pak stále čekali po celý den, až konečně obdrželi vzkaz, aby pro mě přijeli do Denton. Potkali mě však už na cestě. Od své 11-leté dečry jsem dostala dobré ponaučení, bych příště psala srozumitelněji a určitěji, kdy přijedu.

Pamlsek (Ambrosia.)

Oloupej a rozkrájej šest pomerančů, jeden ananas, též na tenké plátky, a jeden kokosový ořech utrouhej. Dej do skleněné misky vždy jednu vrstvu pomeranče, posyp mletým cukrem a strouhaným ořechem, na to zas dej ananas, cukr a ořech, tak pokračuj, až máš vše složeno. Toto jest velmi dobré. Nemáš-li ananas, můžeš dát na místo ono na tenko nakrájené citrony.

Jablka vařená v moštu (Cider.)

Vezmi kyselá jablka, oloupej, rozkrájej na čtvrtky, dej na talíř sušit, ale jen as dva dny. Vezmi pak tolik moštu, jak si přejíš šťávy. Je-li mošt příliš silný, můžeš přilít vody. Dej jej na kamna pozvolna vařit, dej do něho vždy pár kousků jablek a vař, až jsou měkká, ale ne rozvařená. Pak je vyndej na misku a tak pokračuj, až všechny uvaříš. Pak tu šťávu na jablka nalej a nech vystydnout.

Užitečné pokyny.

Užíváte-li ovoce neb zeleninu nakládanou v plechových krabicích, je vždy lépe krabici otevřiti a obsah vyndati do misky as na hodinu neb alespoň na půl před upotřebením. Nikdy nenechávejte ovoce neb zeleninu stát v krabici otevřené, poněvadž vzduch účinkuje na kvašení a tím se tro- H jeví.

Když národ požaduje smetanu k užívání do omáček neb polevy a není jí při ruce, může se poslati v náhradu kvas mláka. Čechli olíchat dobré smetanu, by se utvořila hustá pěna, musí poslati smetanu alespoň den starou a dobře studenou.

Čechli upotřebiti z vajec pouze bílky, posuňte oděti šlehtky od bílky, by stály celé, dej je do kořičky a salj na ně studenou vodu. Vskvo zvlášť kolik dní a mohou se upotřebiti.

Předplatě se na nový měsíční časopis "Česko-Americký Věstník" a získáte tabulku láta, pon- ze \$1.00 za rok.

Storž

TRIUMPH BEER

Delicious with your lunch

STORZ BREWING CO.

Roční a půlroční objednávky vyřizuje se nejrychleji
CHAS. STORZ,
1827-29 Sherman Ave.
OMAHA, Nebraska

OMAHA NEBRASKA

Piana na mírné splátky!

Jsou to piana zaručená. Sestaticet let v obchodu a p- any je rekord
A. HOSPE CO., Omaha, Nebr.

Doporučujeme

HOSPEOVA

PIANA.

Jsou zhotovena z Walnut oak aneb mahagonu. Pěkná de- cka na každém.

Mírné měsíční splátky, anebo za hotové.

Oběhnutí piana a varhany velmi lacino. Dopíše si o ka- talog a cenník. 43-1f

A. HOSPE CO.
1513 Douglas ulce. OMAHA, NEB.

DR. JAMES W. NOVÁK,
český zubní lékař.

Continental Block — 15, a Douglas ul. Pokoj č. 4 v rohu nad Berg Cloth- ing Co. — Office Phone: Douglas 5077. — Residence, 915 William St.; Phone Douglas 6019. — Krajané z venkova, kteří nejsou s domácí prací us- tatřou spokojeni, učiní dobře, když při návštěvě Omahy, zajdou k Drm. Novákově, jenž za veškeré práce v sboru svém úplné ručí. 344f

Dobré pivo jest lék

Plzeňské pivo v láhvích

z pivovaru

FREMONT BRW'G CO.

FREMONT, NEB.

Jest vařeno z nejlepšího sladu a z českého chmele. Toto pivo obsahuje pouze tři procenta líhu a proto jest výsoceob- edbné a odporučeno lékařů. Pakli se chcete poslat, objed- nejte si je!

Nejlepším místem k nakupování stavebního dříví, jest

česká dřevařská ohrada.

Chicago Lumber Co.,

na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb.

Celá prodávají Váš vřelý ochotou a vnořné obložit.

HENRY KOHLER

Importér a velkoobchodník v pivu a křery.

Prostředkem "Kohler" a H. Kohlerova obchodu. NEBRASKY KANTYNE BUD OHLAVKA

Importér a velkoobchodník v pivu a křery v Plzeňi a v Česku a

Naturovského Hřbitva v plzeňských sadech a sadech a 10 letních sadůch láhvi.

TELEFON: 1. Bělí Drog. 57. 2867-69 KONTAKT ul. Omaha. 4. Astoria. 1. 107. JOE S. BIRNBAUM, 107. 107.